

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand i henhold til artikel 265 TEUF om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1629/2005 af 5. oktober 2005 om 54. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al Qaida-organisationen og Taliban⁽¹⁾, for vidt som den vedrører ham.

Til støtte for påstanden har sagsøgeren anført tre anbringender.

For det første har han gjort gældende, at Kommissionen har undladt at foretage en selvstændig bedømmelse i nogen henseende af grundlaget for optagelsen af sagsøgeren i bilag I eller at kræve en begrundelse for denne optagelse.

For det andet har han gjort gældende, at Kommissionen har undladt at give sagsøgeren en begrundelse for optagelsen af ham i bilag I i strid med retten til en effektiv domstolsprøvelse, retten til forsvar og ejendomsretten i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention.

For det tredje har han gjort gældende, at Kommissionens undladelser af at fjerne sagsøgerens navn fra bilag I er urimelig, eftersom der ikke foreligger nogen begrundelse, der opfylder de relevante kriterier for optagelse i bilag I, og United Kingdom Foreign and Commonwealth Office er af den opfattelse, at sagsøgeren ikke længere opfylder de relevante kriterier.

⁽¹⁾ EUT L 260, s. 10.

Sag anlagt den 28. juli 2010 — ELE.SIA mod Kommissionen

(Sag T-312/10)

(2010/C 260/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SIA) SpA (Guidonia Montecelio, Italien) (ved advokat S. Bariatti, advokat P. Tomassi og advokat P. Caprile)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at ELESIA fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser efter kontrakten.
- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat forpligtelserne efter kontrakten, idet den ikke har sørget for at udbetale det, den skylder for ELESIA's aktiviteter, og har forlangt det tilbagebetalt, der allerede er blevet udbetalt.
- Kommissionen tilpligtes derfor at betale 83 627,68 EUR med tillæg af renter til dækning af de udgifter, som ELESIA har afholdt inden for rammerne af projektet, og som Kommissionen endnu ikke har refunderet.
- De debetnotaer, ved hjælp af hvilke Kommissionen har forlangt det allerede udbetalte til ELESIA tilbagebetalt samt krævet erstatning, annulleres eller tilbagekaldes — eventuelt via udstedelse af tilsvarende kreditnotater — eller under alle omstændigheder fastslås det, at de var retsstridige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det konsortium, som det sagsøgende selskab i den foreliggende sag er koordinator for, og Kommissionen har indgået en kontrakt om udførelse af projektet »I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety«, der er finansieret med midler bevilget inden for rammerne af det »sjette FTU-rammeprogram«.

Da Kommissionen fandt, at der var begået alvorlige uregelmæssigheder ved gennemførelsen af det pågældende projekt, besluttede den at ophæve kontrakten.

Sagsøgeren er af den opfattelse, dels at Kommissionens adfærd er i strid med de relevante bestemmelser i kontrakten og de gældende retsgrundsætninger herom, proportionalitet og god forvaltningsskik, dels at Kommissionen — efter at selskabet fuldt ud har opfyldt samtlige kontraktlige forpligtelser i næsten hele den periode på 36 måneder, der er fastsat i kontrakten — ikke har til hensigt at anerkende, at sagsøgeren har krav på vederlag, idet den henholder sig til en revisionsrapport, som på flere punkter er mangelfuld, og dette uagtet at sagsøgeren har samarbejdet i god tro på alle tidspunkter i kontraktforholdet og tillige efterfølgende.

Til støtte for påstandene har sagsøgeren nærmere bestemt gjort gældende, at selskabet fuldt ud og på hvert et tidspunkt har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser, hvorimod Kommissionen har tilsidesat artikel II.1.11, II.16.1, II.16.2 og II.29 i de almindelige kontraktbetingelser, samt sagsøgerens ret til forvar og bestemmelserne i forordning nr. 2185/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11.11.1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292, s. 2).

Sag anlagt den 26. juli 2010 — Three-N-Products Private mod KHIM — Shah (AYUURI NATURAL)

(Sag T-313/10)

(2010/C 260/30)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, Indien) (ved lawyer C. Jäger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mr S Shah, Mr A Shah, Mr M Shah — A Partnership t/a FUDCO (Wembley, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. juni 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1005/2009-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at stadfæste afgørelsen truffet den 2. juli 2009 af Indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og at afslå registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 5 805 387 i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder dem, som er pådraget sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret og Indsigelsesafdelingen, hvis parten beslutter at indtræde i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Mr S Shah, Mr A Shah, Mr M Shah — A Partnership t/a FUDCO

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »AYUURI NATURAL«, for varer i klasse 3 og 5

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Three-N-Products Private Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 2 996 098 af figurmærket »Ayur« for bl. a. varer i klasse 3 og 5, EF-varemærkeregistrering nr. 5 429 469 af ordmærket »AYUR« for bl. a. varer i klasse 3 og 5.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen og afslag på ansøgningen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge, annullation af den anfægtede afgørelse og afvisning af indsigelsen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har fremført to søgsmålsgrunde til støtte for sit søgsmål.

Vedrørende den første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 7 og 8 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret urigtigt fastslog, at der ikke er risiko for forveksling, og at de ældre varemærker indeholder en indirekte hentydning, der giver associationer til de omhandlede varer, hvilket giver de ældre varemærker en lavere grad af særpræg.

Med sin anden søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 65, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret begik magtfordrejning ved at træffe den anfægtede afgørelse, idet den ikke er objektiv og er uden hjemmel.